

פרשת מטות מסעי

מקרא מסודר

הפטרת 'שמעו'

מקרא מסודר

פרשת מטות מסעי

נדדים

מלחמת מדין [ב]

המלחמה

השיבה למחנה

מתנות השלל

הנחלת הארץ [א]

נחלות עבר הירדן

מסעי בני ישראל

רשימת המסעות

הנחלת הארץ [ב] מצוות ערבות

מואב

הורשת הארץ

זאת הארץ לגבולותיה

האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ

ערי הלויים ומגרשיהם

ערי מקלט

הסבת נחלה

הפטרת מטות מסעי

דברי ירמיהו

נדרים

11	איש הנודר
11	אשה בבית אביה
12	אם היו תהיה לאיש
12	אלמנה וגרושה
13	נדר בית אישה
13	כל נדר בין איש לאשה
15	מלחמת מדין [ב]
16	ההליכה למלחמה

המלחמה

17	המלחמה
----	--------

השיבה למחנה

19	דברי משה לבאים
20	דברי אלעזר הכהן לבאים
22	מצוות התרומה

מתנות השלל

23	מספרי המלקוח
25	קרבן הפקודים
29	הנחלת הארץ [א]
30	דברי בני גד ורואבן

נחלות עבר הירדן

31	תוכחת משה
32	תנאי בני גד ורואבן
35	הגלעד, חות יאיר, ונובח
37	מסעי בני ישראל
38	פתיחה למסעות
38	רשימת המסעות

רשימת המסעות

45	הנחלת הארץ [ב] מצוות ערבות מואב
46	הורשת יושבי הארץ וחלוקתה

הורשת הארץ

48	י' למשה: ואת הארץ
48	גבול דרום

זאת הארץ לגבולותיה	
49	גבול מערב
49	גבול צפון
49	גבול מזרח
50	עבר הירדן
האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ	
51	ראשי המנחילים
51	שמות נשיאי המטות
ערי הלויים ומגרשיהם	
53	מצוות נתינת ערים ומגרשים
54	מספר הערים ומקומם
ערי מקלט	
55	ערי מקלט
56	הרוצח בכלי
56	הרוצח בשנאה
57	הרוצח בשגגה ועיר מקלט
58	משפט הרוצח
60	דברי ראשי האבות
הסבת נחלה	
61	מצות משה על פי ה'
61	קיום המצוה
62	סיום מצוות ערבות מואב
63	הפטרת מטות מסעי
דברי ידמיהו	

נדרים

11	איש הנודד
11	איש
11	אשה בבית אביה
11	והחריש לה אביה
12	אם הניא אביה אותה
12	אם היו תהיה לאיש
12	והחריש לה אישה
12	ואם יניא אותה
12	אלמנה וגרושה
13	נדר בית אישה
13	והחריש לה אישה
13	הפר אותם אישה
13	כל נדר בין איש לאשה
13	אם החריש מיום ליום
14	אם הפר אחר שמעו
14	אלה החוקים
16	ההליכה למלחמה
16	י' למשה: נקום מהמדריינים
16	משה לעם: החלצו לצבא
16	וימסרו אלף למטה
16	משה שולח אותם

המלחמה

17	המלחמה
17	הריגה
17	שבי
17	ביזה
17	שריפה
17	שיבה למחנה

השיבה למחנה

19	דברי משה לבאים
19	יציאה לקראתם
19	קצף משה
19	משה לפקודי החיל: למה החייתם כל נקבה
19	תהרגו

19	החיו טף הנשים
20	תתחטאו מטומאת מת
20	חיטוי הכלים
20	דברי אלעזר הכהן לבאים
20	כלים שיבואו באש
21	כלים שלא יבואו באש
21	כיבוס בגדים
22	מצוות התרומה
22	יי למשה: שא את ראש השבי
22	חציית המלקוח
22	מכס מחצית אנשי המלחמה
22	מכס מחצית בני ישראל

מתנות השלל

23	קיום התרומה
23	מספרי המלקוח
23	כל המלקוח
24	חלק היוצאים בצבא
24	נתינת המכס לאלעזר
25	חלק בני ישראל
25	נתינת המכס ללויים
25	קרבן הפקודים
26	הפקודים למשה: לא נפקד איש
26	ונקרב
26	לקיחת הזהב
26	סכום התרומה
26	ביות אנשי הצבא
26	זהב הפקודים לזכרון
30	דברי בני גד וראובן
30	בני גד וראובן למשה, אלעזר, והנשיאים: ארץ מקנה
30	פירות המקומות

נחלות עבר הירדן

31	יותן לנו אחוזה
31	תוכחת משה
31	משה לבני גד וראובן: אחיכם ילחמו ואתם תשבון?
31	כה עשו אבותיכם

31	חרון אף יי
32	קמתם תחת אבותיכם
32	תנאי בני גד וראובן
32	בני גד ובני ראובן למשה
33	משה לבני גד ובני ראובן
33	בני גד ובני ראובן למשה
34	משה לאלעזר, יהושע, והראשים
34	משה לראשים: אם יעברו חלוץ תתנו להם את הגלעד
34	בני גד ובני ראובן עונים
34	משה נותן להם את עבר הירדן
34	ערי גד
35	ערי ראובן
35	הגלעד, חות יאיה, ונובח
35	גלעד
36	חות יאיר
36	נבח
38	פתיחה למסעות
38	אלה מסעי
38	כתיבת המסעות
38	אלה מסעי
38	רשימת המסעות
38	א - מרעמסס לסוכות
38	ב - מסוכות לאתם

רשימת המסעות

39	ג - מאתם לפי החירות לפני מגדול
39	ד - מפני החירות למרה
39	ה - ממרה לאלים
39	ו - מאילים לים סוף
39	ז - מים סוף למדבר סין
39	ח - ממדבר סין לדפקה
39	ט - מדפקה לאלוש
39	י - מאלוש לרפידם
40	יא - מרפידם למדבר סיני
40	יב - ממדבר סיני לקברות התאווה
40	יג - מקברות התאווה לחצרות
40	יד - מחצרות לרתמה

40	טו - מרתמה לרמון פרץ
40	טז - מרמן פרץ ללבנה
40	יז - מלבנה לרסה
40	יח - מרסה לקהלתה
40	יט - מקהלתה להר שפר
40	כ - מהר שפר לחרדה
40	כא - מחרדה למקהלות
41	כב - ממקהלות לתחת
41	כג - מתחת לתרח
41	כד - מתרח למתקה
41	כה - ממתקה לחשמנה
41	כו - מחשמנה למסרות
41	כז - ממסרות לבני יעקן
41	כח - מבני יעקן לחר הגדגד
41	כט - מחר הגדגד ליטבתה
41	ל - מיטבתה לעברנה
41	לא - מעברנה לעציון גבר
41	לב - מעציון גבר למדבר צין
42	לג - מקדש להר ההר
42	לד - מהר ההר לצלמנה
42	לה - מצלמנה לפונן
42	לו - מפונן לאבת
42	לז - מאבות לעיי העברים
42	לח - מעיים לדיבן גד
43	לט - מדיבן גד לעלמן דבלתימה
43	מ - מעלמן דבלתימה להרי העברים
43	מא - מהרי העברים לערבות מואב
46	הורשת יושבי הארץ וחלוקתה
46	הורשת הארץ
46	השמדת ע"ז
46	הורשת הארץ
46	הנחלץ הארץ בגורל
46	ואם לא תורישו

הורשת הארץ

48	י" למשה: זאת הארץ
48	גבול דרום

48	פאת נגב
48	גבול נגב
48	ונסב הגבול

זאת הארץ לגבולותיה

49	גבול מערב
49	גבול צפון
49	גבול מזרח
49	זאת הארץ
50	עבר הירדן
50	ציווי משה לישראל
50	זאת לט' וחצי מטות
50	ב' וחצי כבר לקחו

האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ

51	ראשי המנחילים
51	שמות נשיאי המטות
51	יהודה
51	שמעון
51	בנימין
51	דן
51	יוסף - מנשה
52	יוסף - אפרים
52	זבולון
52	יששכר
52	אשר
52	נפתלי
52	אלה

ערי הלויים ומגרשיהם

53	מצוות נתינת ערים ומגרשים
53	מצוות הנתינה ללויים
53	שיעורי וגבולות המגרשים
53	מידות מגרשי העיר
54	מספר הערים ומקומם
54	שש ערי המקלט
54	מ"ב עיר

54	סך מ"ח
54	לפי ריבוי השבט
ערי מקלט	
55	ערי מקלט
55	תקרו ערי מקלט
55	מספר הערים ומקומם
56	הרוצח בכלי
56	כלי ברזל
56	אבן יד
56	כלי עץ יד
56	גואל הדם ימית
56	הרוצח בשנאה
56	שנאה וצדיה
56	איבה
56	גואל הדם ימית
57	הרוצח בשגגה ועיר מקלט
57	בפתע
57	בלי צדיה
57	בלא ראות
57	ושפטו העדה
57	הצלת הרוצח מן הגואל
57	רוצח היוצא מעיר מקלט
57	במקלט עד מות הכהן
58	חוקת משפט
58	משפט הרוצח
58	עדים
58	עד אחד
58	כופר למזיד
58	כופר לשוגג
58	ולא תחניפו את הארץ
58	ולא תטמאו את הארץ
60	דברי ראשי האבות
60	משפחת גלעד: יי ציוה לתת את נחלת צלפחד לבנותיו
60	יהיו לנשים ונגרעה נחלתן
60	ביובל תתוסף הנחלה לשבט אחד

הסבת נחלה

61	מצות משה על פי ה'
61	בנות צלפחד ישאו ממשפחת אביהם
61	כל בת יורשת נחלה
61	קיום המצוה
61	היו לנשים לבני דודיהן
62	סיום מצוות ערבות מואב

דברי ירמיהו

נדרים

איש הנודד

וידבר משה

אל־ראשי המטות לבני ישראל

לאמר

פרשה קמ
(פתוחה)
סדר כח
פרשת מטות
פרק ל

זה הדבר אשר צוה יהוה:

איש

איש

כי־ידר נדר ליהוה

או־השבע שבעה

לאסור אסר על־נפשו

לא יחל דברו

בכל־היצא מפיו ועשה:

היוצא מפיו יעשה

אשה בבית אביה

ואשה

כי־תדר נדר ליהוה

ואסרה אסר

בבית אביה בנעריה:

והחריש לה אביה

ושמע אביו

את־נדרה

ואסרה אשר אסרה על־נפשה

והחריש לה אביה

וקמו כל־נדריה

וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום:

וקמו נדריה

וְאִם־הֵנִיא אֲבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
כָּל־נִדְרֶיהָ
וְאִסְרֶיהָ אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
לֹא יָקוּם
וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ
כִּי־הֵנִיא אֲבִיהָ אֹתָהּ:

וְאִם־הָיוּ תַּחֲיוֹהָ לְאִישׁ
וְנִדְרֶיהָ עָלֶיהָ
אוֹ מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ:
וְשָׁמַע אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוֹ
וְהַחֲרִישׁ לָהּ
וְקָמוּ נִדְרֶיהָ
וְאִסְרָה אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְקָמוּ:
וְאִם בְּיוֹם שָׁמַע אִשָּׁה וַיֵּנִיא אוֹתָהּ
וְהִפָּר אֶת־נִדְרָהּ אֲשֶׁר עָלֶיהָ
וְאֵת מִבְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ:

וְנָדָר אֱלֻמָּנָה וְגֵרוּשָׁה
כָּל אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
יָקוּם עָלֶיהָ:

אם הניא אביה אותה

לא יקומו

אם היו תהיה
לאיש

ונדריה עליה

והחריש לה אישה

וקמו

ואם יניא אותה

והפר

ה' יסלח

אלמנה וגרושה

נדר בית אישה

וְאִם־בֵּית אִשָּׁה נָדְרָה
אוֹ־אִסְרָה אֶסֶר עַל־נַפְשָׁהּ בְּשִׁבְעָה:

והחריש לה אישה

וּשְׁמַע אִשָּׁה וְהַחֲרִישׁ לָהּ
לֹא הִנִּיא אֹתָהּ

יקומו

וּקְמוּ כָּל־נָדְרֶיהָ

וְכָל־אֶסֶר אֲשֶׁר־אִסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יִקּוּם:

הפר אותם אישה

וְאִם־הִפְרִי וְפָר אֹתָם | אִשָּׁה בְּיוֹם שָׁמְעוּ

לא יקום

כָּל־מוֹצֵא שְׁפֹתֶיהָ לְנִדְרֶיהָ

וּלְאֶסֶר נַפְשָׁהּ

לֹא יִקּוּם

ה' יסלח

אִשָּׁה הַפְּרִים

וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ:

כל נדר בין איש
לאשה

כָּל־נָדֵר

וְכָל־שִׁבְעַת אֶסֶר לַעֲנַת נֶפֶשׁ

האיש יקים ויפר

אִשָּׁה יְקִימֶנּוּ

וְאִשָּׁה יִפְרֶנּוּ:

אם החריש מיום ליום

וְאִם־הַחֲרִישׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִשָּׁה מִיּוֹם אֶל־יוֹם

הקים

וְהָקִים אֶת־כָּל־נִדְרֶיהָ

אוֹ אֶת־כָּל־אִסְרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ

הָקִים אֹתָם

כִּי־הַחֲרִישׁ לָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוּ:

אם הפר אחר שמעו

וְאִם־הִפְּרִי־פִר אַתֶּם אַחֲרֵי שְׁמַעוּ

וְנִשָּׂא אֶת־עֹנֶה:

ישא עונה

אלה החוקים

אֱלֹהֵי הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ

בֵּין־אָב לְבִתּוֹ בְּנִעֻרֶיהָ בֵּית אֲבִיהָ:

מלחמת מדין [ב]

המלחמה

ההליכה
למלחמה
יי למשה: נקום
מהמדיינים

פרק לא
פרשה קמא
(פתוחה)
סדר כט

וידבר יהוה אל־משה לאמר:

נקום נקמת בני ישראל מאת המדיינים
אחר תאסף אל־עמך:

וידבר משה אל־העם לאמר:

החלצו מאתכם אנשים לצבא
ויהיו על־מדון:

לתת נקמת־יהוה במדון:

אלף למטה

אלף למטה

לכל מטות ישראל תשלחו לצבא:

וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה

שנים־עשר אלף חלוצי צבא:

וישלח אתם משה

אלף למטה לצבא

אתם

ואת־פינחס בן־אלעזר הכהן

לצבא

וכלי הקודש

וחצצרות התרועה בידו:

משה לעם: החלצו
לצבא

אלף למטה

וימסרו אלף למטה

משה שולח אותם

אלף למטה

פנחס

כלי הקודש

חצוצרות

המלחמה

וַיִּצְבְּאוּ עַל־מִדְיָן

כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

וַיַּהֲרֹגוּ כָּל־זָכָר:

וְאֶת־מַלְכֵי מִדְיָן הָרְגוּ עַל־חֲלִיָּהֶם

אֶת־אוֹ

וְאֶת־רָקֵם

וְאֶת־צֹר

וְאֶת־חוּר

וְאֶת־רַבֵּעַ

חֲמִשָּׁת מַלְכֵי מִדְיָן

וַיֹּאֲת בְּלָעַם בֶּן־בְּעֹזֵר הָרְגוּ בַּחֶרֶב:

וַיִּשְׁבּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל

אֶת־נָשֵׁי מִדְיָן

וְאֶת־טַפָּם

וְאֵת כָּל־בְּהֵמָתָם

וְאֶת־כָּל־מִקְנֵהֶם

וְאֶת־כָּל־חִיָּלָם

בְּחֹזֶו:

וְאֵת כָּל־עֲרִוְיָהֶם בְּמוֹשְׁבֹתָם

וְאֵת כָּל־טִירָתָם

שָׂרְפּוּ בָאֵשׁ:

וַיִּקְחוּ

אֶת־כָּל־הַשָּׁלָל

הריגה

כל זכר

ה' מלכי מדין

אוי

רקם

צור

חור

רבע

בלעם

שבי

נשים

טף

ביזה

בהמה

מקנה

חיל

שריפה

ערים

טירות

שיבה למחנה

לקיחת השלל

וְאֶת־כָּל־הַמִּלְחָמָה
בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה:
וַיָּבֹאוּ
אֶל־מֹשֶׁה
וְאֶל־אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֶל־עֵדֶת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַשִּׁבִּי
וְאֶת־הַמִּלְחָמָה
וְאֶת־הַשָּׁלָל
אֶל־הַמִּחֲנֶה
אֶל־עֵרְבַת מוֹאָב
אֲשֶׁר עַל־יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

הבאה למחנה

השיבה למחנה

דברי משה לבאים
יציאה לקראתם

וַיֵּצֵאוּ

פרשה קמב
(סתומה)

מִשֶּׁה

וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן

וְכָל־נְשֵׁי־אֵי הָעֵדָה

לִקְרָאתָם

אֶל־מַחֲוֵץ לַמַּחֲנֶה:

קצף משה

וַיִּקְצֹף מֹשֶׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיִל

שְׂרֵי הָאֱלֹמִים

וְשְׂרֵי הַמָּאוֹת

הַבָּאִים מִצֵּבֵא הַמִּלְחָמָה:

משה לפקודי החיל:
למה החייתם כל
נקבה

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה

הַחַיִּיתֶם כָּל־נִקְבָּה:

הן היו לישראל

הֲזֵן הִנֵּה הָיוּ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּדָבָר בְּלָעָם

לְמִסְרָם־מֵעַל בִּיהוָה עַל־דְּבַר־פְּעֹזֹר

וַתְּהִי הַמִּגָּפָה בְּעֵרַת יְהוָה:

תהרגו

וַעֲתָה

הֲרָגוּ כָל־זָכָר בְּטָף

טף הזכרים

וְכָל־אִשָּׁה יָדַעַת אִישׁ לְמִשְׁכַּב זָכָר

אשה יודעת איש

הֲרָגוּ:

החיו טף הנשים

וְכָל הַטָּף בְּנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר

הַחֲיוּ לָכֶם:

וַיֹּאמְרוּ חֲנִי מִחוּץ לַמַּחֲנֶה שְׁבַעַת יָמִים

כָּל הָרֶג נָפֶשׁ

וְכָל־נֶגַע בַּחֲלָל

תִּתְחַטְּאוּ

בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי

אַתֶּם וּשְׁבִיכֶם:

וְכָל־בָּגֶד

וְכָל־כְּלִי־עוֹר

וְכָל־מַעֲשֵׂה עֵזִים

וְכָל־כְּלִי־עֵץ

תִּתְחַטְּאוּ:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַכֹּהֵן

אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא הַבָּאִים לְמִלְחָמָה

זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה

אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

אֲךָ אֶת־הַזֹּהָב

וְאֶת־הַכֶּסֶף

אֶת־הַנְּחֹשֶׁת

אֶת־הַבָּרָזל

אֶת־הַבְּדִיל

וְאֶת־הָעֹפֶרֶת:

כָּל־דָּבָר אֲשֶׁר־יִבֹּא בָאֵשׁ

תתחטאו מטומאת
מת

ההורג

הנוגע

השבי

חיטוי הכלים

בגד

עור

מעשה עיזים

עץ

דברי אלעזר
הכהן לבאים

טהרת הכלים
והבגדים

כלים שיבואו באש

זהב

כסף

נחושת

ברזל

בדיל

עופרת

פרשה קמח
(סתומה)

באש

מי נדה

כלים שלא יבואו באש

במים

כיבוס בגדים

תַּעֲבִירוּ בָּאֵשׁ וְטָהֵר

אֶת בְּמִי נִדָּה וְיִתְחַטָּא

וְכָל אֲשֶׁר לֹא־יִבֹּא בָּאֵשׁ

תַּעֲבִירוּ בַּמַּיִם:

וְכִבֶּסְתֶּם בְּגֵדֵיכֶם בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי

וְטָהַרְתֶּם

וְאַחֵר תָּבֹאוּ אֶל־הַמַּחֲנֶה:

מתנות השלל

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

פרשה קמח
(סתומה)
סדר ל

שָׂא אֶת רֹאשׁ מִלְקֹחַ הַשְּׂבִי

בְּאָדָם וּבְבִהֵמָה

אֶתָּה

וְאֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן

וְרֹאשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה:

וְחִצִּית אֶת־הַמִּלְקֹחַ

בֵּין תַּפְשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַעֲבָא

וּבֵין כָּל־הָעֵדָה:

וְהִרְמֵת מֶכֶס לַיהוָה

מֵאֵת אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה הַיִּצְאִים לַעֲבָא

אֶחָד נָפֶשׁ מִחֲמֵשׁ הַמֵּאוֹת

מִן־הָאָדָם

וּמִן־הַבָּקָר

וּמִן־הַחֲמֹרִים

וּמִן־הַצֹּאן:

מִמַּחְצִיתָם תִּקְחוּ

וְנָתַתָּה לְאֶלְעֶזֶר הַכֹּהֵן

תְּרוּמַת יְהוָה:

וּמִמַּחְצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

תִּקְחַ | אֶחָד | אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים

מצוות התרומה

”למשה: שא את ראש השבי

הנושאים

חציית המלקוח

מכס מחצית אנשי המלחמה

1 מ-500

מיני המלקוח

נתינה לכהן

מכס מחצית בני ישראל

1 מ-50

מיני המלקוח

מִן־הָאָדָם

מִן־הַבָּקָר

מִן־הַחֲמִירִים

וּמִן־הַצֹּאן

מִכָּל־הַבְּהֵמָה

וְנָתַתָּה אֹתָם לְלוֹיִם

שִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה:

נתינה ללוי

קיום התרומה

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

מספרי המלקוח
כל המלקוח

וַיְהִי הַמִּלְקֹחַ

יֶתֶר הַבָּז אֲשֶׁר בָּזְזוּ עִם הַעֲבָדִים

צֹאן

שֵׁשׁ־מֵאוֹת אֵלֶף

וּשְׁבַע־אֵלֶף

וַחֲמִשָּׁת אלפים:

וּבָקָר

שִׁנִּים וּשְׁבַע־אֵלֶף:

וַחֲמִירִים

אַחַד וּשְׁשִׁים אֵלֶף:

וְנֶפֶשׁ אָדָם

מִן־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ מִשְׁכַּב זָכָר

כָּל־נֶפֶשׁ

שִׁנִּים וּשְׁלֹשִׁים אֵלֶף:

675,000 צאן

72,000 בקר

61,000 חמורים

32,000 נפש אדם

וַתְּהִי הַמִּחְצָה
חֵלֶק הַיּוֹצֵאִים בְּצַבָּא
מִסֵּפֶר הָעָאן
שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף
וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וּשְׁבַעַת אֲלָפִים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
וַיְהִי הַמֶּכֶס לַיהוָה מִן-הָעָאן
שֵׁשׁ מֵאוֹת חֲמֵשׁ וּשְׁבַעִים:
וְהַבֶּקֶר
שֵׁשָׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף
וּמֶכֶסֶס לַיהוָה
שָׁנִים וּשְׁבַעִים:
וַחֲמֵרִים
שְׁלֹשִׁים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת
וּמֶכֶסֶס לַיהוָה
אַחַד וּשְׁשִׁים:
וּנְפֶשׁ אָדָם
שֵׁשָׁה עֶשֶׂר אֶלֶף
וּמֶכֶסֶס לַיהוָה
שָׁנִים וּשְׁלֹשִׁים נֶפֶשׁ:
וַיִּתֵּן מֹשֶׁה
אֶת-מֶכֶס תְּרוּמַת יְהוָה
לְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה:

חלק היוצאים בצבא

צאן 337,500

675

בקר 36,000

מכס 72

חמורים 30,500

מכס 61

נפש אדם 16,000

מכס 32

נתינת המכס לאלעזר

חלק בני ישראל

וּמִמַּחֲצִית בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר חָצְאָה מֹשֶׁה מִן־הָאֲנָשִׁים הַצְבָּאִים:
וַתְּהִי מַחֲצֵת הָעֵדָה
מִן־הַצָּאֵן

337,500 צאן

שְׁלֹש־מֵאוֹת אֵלֶף
וּשְׁלֹשִׁים אֵלֶף
שִׁבְעַת אֲלָפִים
וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:

36,000 בקר

וּבָקָר
שֵׁשָׁה וּשְׁלֹשִׁים אֵלֶף:
וַחֲמֵרִים

30,500 חמורים

שְׁלֹשִׁים אֵלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת:
וְנֶפֶשׁ אָדָם
שֵׁשָׁה עָשָׂר אֵלֶף:

16,000 נפש אדם

וַיִּקַּח מֹשֶׁה מִמַּחֲצֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־הָאֶחָד אֶחָד מִן־הַחֲמִשִּׁים
מִן־הָאָדָם
וּמִן־הַבְּהֵמָה
וַיִּתֵּן אֹתָם לְלוֹוִים
שְׁמֵרֵי מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן יְהוָה
כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

נתינת המכס ללוויים
לקיחה מישראל

נתינה ללוויים

קרבן הפקודים

וַיִּקְרְבוּ אֶל־מֹשֶׁה הַפְּקֻדִּים אֲשֶׁר לְאֵלֶיךָ הַצָּבָא
שְׂרֵי הָאֲלָפִים

וְשָׂרֵי הַמֵּאוֹת:

וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה

עֲבֹדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת-רֹאשׁ אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיָדֵנוּ

וְלֹא-נִפְקֹד מִמֶּנּוּ אִישׁ:

וַנִּקְרַב אֶת-קֶרְבֵּן יְהוָה

אִישׁ אֲשֶׁר מֵצָא

כְּלִי-זָהָב

אֲצַעֲדָה

וְצִמִּיד

טַבַּעַת

עֲגִיל

וְכוּמָז

לְכַפֵּר עַל-זַפְשֹׁתֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה:

וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

אֶת-הַזָּהָב מֵאֵתָם

כָּל כְּלִי מַעֲשֵׂה:

וַיְהִי כָל-זָהָב הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הָרִימוּ לַיהוָה

שֵׁשֶׁה עָשָׂר אֶלֶף שֶׁבַע-מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שֶׁקֶל

מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים

וּמֵאֵת שָׂרֵי הַמֵּאוֹת:

אֲנָשֵׁי הַצֶּבֶא בְּזֹזוּ אִישׁ לוֹ:

וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן

אֶת-הַזָּהָב

מֵאֵת שָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמֵּאוֹת

הפקודים למשה: לא
נפקד איש

ונקרב

כלי זהב

אצעדה

צמיד

טבעת

עגיל

כומז

לקיחת הזהב

סכום התרומה

16,750 שקל

ביות אנשי הצבא

זהב הפקודים לזכרון
לקיחה

הבאה לאהל מועד

וַיָּבֹאוּ אֹתוֹ אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד
זָכְרוֹן לְבְנֵי-יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי יְהוָה:

במדבר • פרשת מטות • פרק לא

הנחלת הארץ [א]

נחלות עבר הירדן

דברי בני גד
וראוּבֵן

פרשה קמה
(פתוחה)
פרק לב

וּמִקֵּנָה | רֹב הָיָה

לְבְנֵי רְאוּבֵן

וּלְבְנֵי-גָד

עֲצוּם מְאֹד

וַיֵּרְאוּ

אֶת-אֶרֶץ יַעֲזֹר

וְאֶת-אֶרֶץ גִּלְעָד

וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מָקוֹם מִקֵּנָה:

וַיָּבֹאוּ בְנֵי-גָד וּבְנֵי רְאוּבֵן

וַיֹּאמְרוּ

אֶל-מֹשֶׁה

וְאֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן

וְאֶל-נָשִׂיאֵי הָעֵדָה

לֵאמֹר:

עֲטָרוֹת

וְדִיבָן

וַיַּעֲזֹר

וְנִמְרָה

וְחִשְׁבֹּן

וְאַלְעֵלָה

וּשְׁבֶם

וְנָבו

וּבְעֹן:

בני גד וראובן למשה,
אלעזר, והנשיאים:
ארץ מקנה

פירוט המקומות

עטרות

דיבון

יעזר

נמרה

חשבון

אלעלה

שבם

נבו

בעון

הָאָרֶץ אֲשֶׁר הָכֵה יְהוָה לִפְנֵי עַדְתִּי יִשְׂרָאֵל
אֶרֶץ מִקְנֶה הוּא
וְלַעֲבָדֶיךָ מִקְנֶה:

יותן לנו אחוזה

וַיֹּאמְרוּ

פרשה קמו
(סתומה)

אִם־מִצְאֵנוּ חֵן בְּעֵינֶיךָ
יִתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לַעֲבָדֶיךָ לְאֶחָזָה
אֶל־תַּעֲבֹרֵנוּ אֶת־הַיַּרְדֵּן:

תוכחת משה
משה לבני גד וראובן:
אחיכם ילחמו ואתם
תשבו?

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְבְנֵי־גָד וּלְבְנֵי רְאוּבֵן

הָאֲחִיכֶם יִבְאוּ לְמִלְחָמָה

וְאַתֶּם תֵּשְׁבוּ פֹה:

וְלִמָּה תִּנְיָאוּן אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מֵעַבֵּר אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה:

למה תניאון

כתיב
תניאון

כה עשו אבותיכם

כֹּה עָשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם

בְּשַׁלְּחֵי אֹתָם מִקֶּדֶשׁ בְּרַנֵּעַ לְרֹאוֹת אֶת־הָאָרֶץ:

וַיַּעֲלֹ עַד־נַחַל אֲשָׁפוֹל

וַיִּרְאוּ אֶת־הָאָרֶץ

וַיָּנִיאוּ אֶת־לֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְבַלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־נָתַן לָהֶם יְהוָה:

בשלחי

ויראו

ויניאו

חרון אף יי

וַיַּחֲרֹ־אֵף יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא

וַיִּשְׁכַּע לְאַמְרֹ:

אִם־יִרְאֶה הָאֲנָשִׁים הָעֲלִיִּים מִמִּצְרַיִם

מִן עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעֲלָה

שבועת יי: לא יראו
את הארץ

אֶת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב
כִּי לֹא־מָלְאוּ אַחֲרָי:
בְּלָתִי
כָּלֵב בֶּן־יִפְנֶה הִקְנִי
וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון
כִּי מָלְאוּ אַחֲרֵי יְהוָה:
וַיַּחֲרֹאֲף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל
וַיִּנָּעַם בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה
עַד־תֵּם כָּל־הַדֹּר הָעֹשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה:
וַהֲנֵה קִמַּתֶּם תַּחַת אֲבֹתֵיכֶם
תַּרְבּוֹת אֲנָשִׁים חֲטָאִים
לְסָפוֹת עוֹד עַל חֲרוֹן אַף־יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל:
כִּי תִשׁוּבֶן מֵאַחֲרָיו
וַיִּסָּף עוֹד לְהַנִּיחוֹ בַּמִּדְבָּר
וַשְׁחַתֶּם לְכָל־הָעָם הַזֶּה:

וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו וַיֹּאמְרוּ
גִּרְתִּי צֵאן נִבְנָה לְמִקְנֵנוּ פֹה
יַעֲרִים לְטַפְּנוּ:
וַאֲנַחְנוּ נַחֲלִיץ חֲשִׁים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַד אֲשֶׁר אִם־הִבִּיאֲנָם אֶל־מְקוֹמָם
וַיֵּשֶׁב טַפְּנוּ בְּעָרֵי הַמִּבְצָר מִפְּנֵי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ:
לֹא נָשׁוּב אֶל־בְּתוּלָתוֹ
עַד הַתַּנְחֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלָתוֹ:

פרשה קמז
(סתומה)

מ' שנה במדבר

קמתם תחת אבותיכם

ויניחם עוד במדבר

תנאי בני גד
וראובן
בני גד ובני ראובן
למשה

כִּי לֹא נִנְחַל אַתֶּם מֵעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן וְהַלֵּאָה
כִּי בָאָה נַחֲלָתֵנוּ אֵלֵינוּ מֵעַבְרֵי הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה

פרשה קמח
(פתוחה)

אִם־תַּעֲשׂוּן אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה

אִם־תַּחֲלִצוּ לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה:

וְעַבְרֵי לָכֶם בְּלִי־חַלּוּץ אֶת־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יְהוָה

עַד הוֹרִישׁוּ אֶת־אִיְכָבוּ מִפְּנֵי:

וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה

וְאַחֵר תֵּשְׁבוּ

וְהָיִיתֶם נָקִים מִיְּהוָה וּמִיִּשְׂרָאֵל

וְהָיְתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לָכֶם לְאַחֲזָה לִפְנֵי יְהוָה:

וְאִם־לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן

הִנֵּה חֲטָאתֶם לַיהוָה

וְדַעוּ חֲטֹאתְכֶם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶתְכֶם:

בְּנֵי־לָכֶם עֲרִים לְטַפְכֶּם

וְגִדְרֹת לְצִנּוֹתֵיכֶם

וְהִיצֵא מִפִּיכֶם תַּעֲשׂוּ:

וַיֹּאמֶר בְּנֵי־גֹד וּבְנֵי רְאוּבֵן אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר

עֲבָדֶיךָ יַעֲשׂוּ כְּאֲשֶׁר אָדָּנִי מֵצָה:

טַפְנוּ נָשִׁינוּ מִקְנֵנוּ וְכָל־בְּהֶמְתָּנוּ

יְהִיו־שֵׁם בְּעָרֵי הַגִּלְעָד:

וְעֲבָדֶיךָ יַעֲבְדוּ בְּלִי־חַלּוּץ צָבָא לִפְנֵי יְהוָה לַמִּלְחָמָה

כְּאֲשֶׁר אָדָּנִי דִּבֶּר:

משה לבני גד ובני
ראובן

בנו

בני גד ובני ראובן
למשה

משה לאלעזר,
יהושע, והראשים

וַיֵּצֵאוּ לָהֶם מֹשֶׁה
אֶת אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן
וְאֶת יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נֹון
וְאֶת-רָאשֵׁי אַבֹּת הַמִּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

משה לראשים: אם
יעברו חלוץ תתנו
להם את הגלעד

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם
אִם-יַעֲבְרוּ בְּנֵי-גֵד וּבְנֵי-רְאוּבֵן | אֶתְכֶם אֶת-הַיַּרְדֵּן
כָּל-חֲלוּץ לַמִּלְחָמָה לִפְנֵי יְהוָה
וְנִכְבְּשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵיכֶם
וְנָתַתֶּם לָהֶם אֶת-אֶרֶץ הַגִּלְעָד לְאַחֲזָה:
וְאִם-לֹא יַעֲבְרוּ חֲלוּצִים אִתְּכֶם
וְנֹאחֲזוּ בְּתִכְכֶם בָּאָרֶץ כְּנָעַן:

ואם לא יעברו יאחזו
בכנען

בני גד ובני ראובן
עונים

וַיַּעֲנוּ בְּנֵי-גֵד וּבְנֵי רְאוּבֵן לֵאמֹר
אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי עֲבֹדֶיךָ כֵּן נַעֲשֶׂה:
נַחֲנוּ נַעֲבֹר חֲלוּצִים לִפְנֵי יְהוָה אֶרֶץ כְּנָעַן
וְאַתָּנָּה אַחֲזָתָהּ נַחֲלֹתֵנוּ מֵעַבְרָ לַיַּרְדֵּן:

משה נותן להם את
עבר הירדן

וַיָּתֵן לָהֶם | מֹשֶׁה
לְבְנֵי-גֵד
וּלְבְנֵי רְאוּבֵן
וְלַחֲצֵי | שִׁבְט | מְנַשֶּׁה בֶּן-יוֹסֵף
אֶת-מַמְלַכֶּת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי
וְאֶת-מַמְלַכֶּת עֹז מֶלֶךְ הַבְּשָׁן
הָאָרֶץ לַעֲרִיָּה כְּגַבְלֹת עָרֵי הָאָרֶץ סָבִיב:

ערי גד

וַיִּכְנֻ בְּנֵי-גֵד
אֶת-דִּיבֹן

דיבון

עטרות	וְאֶת־עֲטֹט
ערוער	וְאֶת־עֲרֹעֶר:
עטרות שופן	וְאֶת־עֲטֹט שׁוֹפָן
יעזר	וְאֶת־יַעְזָר
יגבהה	וַיִּגְבְּהָה:
בית נמרה	וְאֶת־בֵּית נִמְרָה
בית הרן	וְאֶת־בֵּית הָרָן
ערי ראובן	עָרֵי מִבְצָר וְגִדְרֹת צָאן:
	וּבְנֵי רְאוּבֵן בְּנֵי
חשבון	אֶת־חֲשֹׁבוֹן
אלעלא	וְאֶת־אֱלֵעֶלָא
קריתים	וְאֶת קְרִיתִים:
נבו	וְאֶת־נָבֹו
בעל מעון	וְאֶת־בַּעַל מְעֹון
	מוֹסֶבֶת שֵׁם
שבמה	וְאֶת־שִׁבְמָה
קריאת שמות	וַיִּקְרְאוּ בְשֵׁמֹת אֶת־שְׁמוֹת הָעָרִים אֲשֶׁר בְּנֵי:

הגלעד, חות יאיר, ונובח	וַיִּלְכּוּ בְנֵי מְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה גִלְעָדָה
גלעד	וַיִּלְכְּדָה
בני מכיר לכדו את גלעד	וַיִּזְרֹשׁ אֶת־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר־בָּהּ:
	וַיִּתֵּן מֹשֶׁה אֶת־הַגִּלְעָד לְמְכִיר בֶן־מְנַשֶּׁה
משה נתן להם הגלעד	וַיָּשֶׁב בָּהּ:

וַיֹּאמֶר בֶּן־מְנַשֶּׁה הֲלֹךְ וַיִּלְכֹּד אֶת־חֲוִיתִיהֶם

וַיִּקְרָא אֶתְהֶן

חֲוִית יֹאִיר:

וַנִּבַּח הֲלֹךְ וַיִּלְכֹּד

אֶת־קֶנֶת

וְאֶת־בְּנֵיהֶּ

וַיִּקְרָא לָהּ

נִבַּח

בְּשֵׁמוֹ:

חות יאיר

יאיר לכר

קריאת שם

נבח

נבח לכר

קריאת שם

מסעי בני ישראל

רשימת המסעות

אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר יָצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעִבְאֲתָם
בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה
וְאֵלֶּה מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם:

פרשה קמט
(פתוחה)
סדר לא
פרק לג
פרשת מסעי

פתיחה למסעות
אלה מסעי

כתיבת המסעות

אלה מסעי

וַיִּסְעוּ מֵרַעְמִסָּם
בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יָצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה
לְעֵינֵי כָל־מִצְרַיִם:
וּמִצְרַיִם מִקְבָּרִים
אֵת אֲשֶׁר הָכָה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר
וּבִאלֹהֵיהֶם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים:
וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמִסָּם
וַיַּחֲנוּ בְּסֻכֹּת:
וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת
וַיַּחֲנוּ בְּאֵתָם
אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר:

רשימת המסעות
א - מרעמסס לסוכות

יציאת מצרים

ויסעו מרעמסס לסכת

ב - מסוכות לאתם

ג - מאתם לפי
החירות לפני מגדול

וַיִּסְעוּ מֵאֵתָם

וַיָּשֶׁבְּ עַל-פִּי הַחִירָת

אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי בַּעַל צִפּוֹן

וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִגְדָּל:

ד - מפני החירות
למדה

וַיִּסְעוּ מִפְּנֵי הַחִירָת

וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ-הַיָּם הַמִּדְבָּרָה

וַיֵּלְכוּ דֶרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבַּר אֵתָם

וַיַּחֲנוּ בְּמֶרְה:

בתוך הים
שלשת ימים במדבר
איתם

ה - ממרה לאלים

וַיִּסְעוּ מִמֶּרְה

וַיָּבֹאוּ אֶלמֶה

וַיִּבְּאוּלָם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינֹת מַיִם

וַשְּׁבָעִים תְּמָרִים

וַיַּחֲנוּ-שָׁם:

מים ותמרים באילם

ו - מאילים לים סוף

וַיִּסְעוּ מֵאֵילָם

וַיַּחֲנוּ עַל-יַם-סוּף:

ז - מים סוף למדבר
סין

וַיִּסְעוּ מִיַּם-סוּף

וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר-סִין:

ח - ממדבר סין
לדפקה

וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר-סִין

וַיַּחֲנוּ בְּרִפְקָה:

ט - מדפקה לאלוש

וַיִּסְעוּ מִדִּפְקָה

וַיַּחֲנוּ בְּאֶלוֹשׁ:

י - מאלוש לדפידם

וַיִּסְעוּ מֵאֶלוֹשׁ

וַיַּחֲנוּ בְּרִפְיָדָם

וְלֹא־הָיָה שֵׁם מַיִם לָעַם לִשְׁתּוֹת:

וַיִּסְעוּ מִרְפִּידִם

וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר סִינִי:

וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר סִינִי

וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרֹת הַתְּאֹוֹה:

וַיִּסְעוּ מִקִּבְרֹת הַתְּאֹוֹה

וַיַּחֲנוּ בַּחֲצֵרֹת:

וַיִּסְעוּ מִחֲצֵרֹת

וַיַּחֲנוּ בְּרֵתְמָה:

וַיִּסְעוּ מִרֵּתְמָה

וַיַּחֲנוּ בְּרֵמֶן פְּרִץ:

וַיִּסְעוּ מִרֵּמֶן פְּרִץ

וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה:

וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה

וַיַּחֲנוּ בְּרִסָּה:

וַיִּסְעוּ מִרִּסָּה

וַיַּחֲנוּ בְּקַהֲלָתָה:

וַיִּסְעוּ מִקַּהֲלָתָה

וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפֵר:

וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפֵר

וַיַּחֲנוּ בַּחֲרָדָה:

וַיִּסְעוּ מִחֲרָדָה

לֹא הָיָה מַיִם בְּרִפְיִדִים
יא - מִרְפִּידִם לַמִּדְבָּר
סִינִי

יב - מִמִּדְבַּר סִינִי
לְקִבְרֹת הַתְּאֹוֹה

יג - מִקִּבְרֹת הַתְּאֹוֹה
לַחֲצֵרֹת

יד - מִחֲצֵרֹת לְרֵתְמָה

טו - מִרֵּתְמָה לְרֵמֶן
פְּרִץ

טז - מִרֵּמֶן פְּרִץ
לְלִבְנָה

יז - מִלִּבְנָה לְרִסָּה

יח - מִרִּסָּה לְקַהֲלָתָה

יט - מִקַּהֲלָתָה לְהַר
שֹׁפֵר

כ - מִהַר שֹׁפֵר לַחֲרָדָה

כא - מִחֲרָדָה
לְמִקַּהֲלֹוֹת

וַיַּחֲנוּ בְּמִקְהֶלֶת:

כב - ממקדלות
לתחת

וַיַּסְעוּ מִמִּקְהֶלֶת

וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת:

כג - מתחת לתרח

וַיַּסְעוּ מִתַּחַת

וַיַּחֲנוּ בְּתֶרַח:

כד - מתרח למתקה

וַיַּסְעוּ מִתֶּרַח

וַיַּחֲנוּ בְּמִתְקָה:

כה - ממתקה
לחשמנה

וַיַּסְעוּ מִמִּתְקָה

וַיַּחֲנוּ בְּחִשְׁמֹנָה:

כו - מחשמנה
למסרות

וַיַּסְעוּ מִחִשְׁמֹנָה

וַיַּחֲנוּ בְּמִסְרוֹת:

כז - ממסרות לבני
יעקן

וַיַּסְעוּ מִמִּסְרוֹת

וַיַּחֲנוּ בְּבְנֵי יַעֲקֹן:

כח - מבני יעקן לחר
הגדגד

וַיַּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹן

וַיַּחֲנוּ בְּחֹר הַגִּדְגָד:

כט - מחר הגדגד
ליטבתה

וַיַּסְעוּ מִחֹר הַגִּדְגָד

וַיַּחֲנוּ בְּיִטְבְּתָה:

ל - מיטבתה לעברנה

וַיַּסְעוּ מִיִּטְבְּתָה

וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרָנָה:

לא - מעברנה לעציון
גבר

וַיַּסְעוּ מִעֵבְרָנָה

וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִיֹן גִּבְרָ:

לב - מעציון גבר
למדבר צין

וַיַּסְעוּ מִעֵצִיֹן גִּבְרָ

וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר-צֹן

הוא קדש:

וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ

וַיַּחֲנוּ בְּהַר הָהָר

בְּקֶצֶה אֶרֶץ אֲדוֹם:

וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֶל-הַר הָהָר עַל-פִּי יְהוָה וַיָּמָת שָׁם

בִּשְׁנַת הָאָרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

בְּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ:

וְאֶהֱרֹן בֶּן-שִׁלֵּשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה

בְּמָתוֹ בְּהַר הָהָר:

וַיִּשְׁמַע הַכֹּהֲנֵי מִלֶּךְ עָרֹד

וְהוּא-יֹשֵׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

בְּכַא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּסְעוּ מִהַר הָהָר

וַיַּחֲנוּ בְּצִלְמְנָה:

וַיִּסְעוּ מִצִּלְמְנָה

וַיַּחֲנוּ בְּפֹנֶן:

וַיִּסְעוּ מִפֹּנֶן

וַיַּחֲנוּ בְּאֵבֶת:

וַיִּסְעוּ מֵאֵבֶת

וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הָעֲבָרִים

בְּגִבּוֹל מוֹאָב:

וַיִּסְעוּ מֵעֵי

וַיַּחֲנוּ בְּדִיבֹן גָּד:

לג - מקדש להר ההר

מיתנת אהרן

וישמע הכנעני

פרשה קנ
(סתומה)

לד - מוהר ההר
לצלמנה

לה - מוצלמנה לפונן

לו - מפונן לאבת

לז - מאבות לעיי
העברים

לח - מעיים לדיבן גד

לט - מדיבן גד לעלמן
דבלתימה

מ - מעלמן דבלתימה
להרי העברים

מא - מדהרי העברים
לעדבות מואב

על הירדן מבית
הישמות עד אבל
השטים

וִיסְעוּ מִדִּיבָן גֹּדֶד

וַיַּחֲנוּ בְּעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה:

וִיסְעוּ מֵעֵלְמָן דְּבַלְתִּימָה

וַיַּחֲנוּ בְּהַרֵּי הָעִבְרִים

לִפְנֵי נָבו:

וִיסְעוּ מִהַרֵּי הָעִבְרִים

וַיַּחֲנוּ בְּעֶרְבַת מוֹאָב

עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

וַיַּחֲנוּ עַל־הַיַּרְדֵּן

מִבֵּית הַיִּשְׁמָת

עַד אֲבֵל הַשְּׁטִים

בְּעֶרְבַת מוֹאָב:

במדבר • פרשת מסעי • פרק לג

הנחלת הארץ [ב]

מצוות ערבות מואב

הורשת הארץ

וַיֹּדֶבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

בְּעֶרְבַת מִזָּאב

עַל־יַרְדֵּן וַיַּחֲזִי

לֵאמֹר:

דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־אֶרֶץ כְּנָעַן:

וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת־כָּל־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם

וְאִבַּדְתֶּם אֶת־כָּל־מִשְׁכֵּיתָם

וְאֶת־כָּל־צִלְמֵי מִסְכֹּתָם תֹּאבְדוּ

וְאֶת־כָּל־בְּמוֹתָם תִּשְׁמִדוּ:

וְהוֹרִשְׁתֶּם אֶת־הָאֶרֶץ וּיִשְׁבְּתֶם־בָּהּ

כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת־הָאֶרֶץ לְרִשְׁתָּהּ:

וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֶת־הָאֶרֶץ בְּגֹזֶל

לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם

לְרֹב תִּרְבּוּ אֶת־נַחֲלָתוֹ

וּלְמַעַט תִּמְעִיט אֶת־נַחֲלָתוֹ

אֶל־אֲשֶׁר־יֵצֵא לוֹ שְׁמָהּ הַגֹּזֵל לוֹ וְהָיָה

לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ:

וְאִם־לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת־יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם

וְהָיָה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם

לְשָׂכִים בְּעֵינֵיכֶם

פרשה קנא
(סתומה)

הורשת יושבי
הארץ וחלוקתה

הורשת הארץ

השמדת ע"ז

הורשת הארץ

הנחלץ הארץ בגזול

לפי רב ומעט

ואם לא תורישו

יצירו אתכם

וְלַעֲנִיִּים בְּצִדִּיכֶם

וְצַרְרוּ אִתְּכֶם

עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ:

וְהָיָה כִּאֲשֶׁר דְּמִיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם:

זאת הארץ לגבולותיה

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

צֹו אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי־אַתֶּם בָּאִים אֶל־הָאָרֶץ כְּנָעַן

זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפְּל לָכֶם בְּנַחֲלָה

אֶרֶץ כְּנָעַן לְגַבְלֶיהָ:

פרשה קנב
(פתוחה)
סדר לא
פרק לד

וְהָיָה לָכֶם פְּאֵת־נֶגֶב

מִמִּדְבַּר־צֶן עַל־יְדֵי אֲדוֹם

וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב

מִקְצֵה יַם־הַמֶּלַח קִדְמָה:

וְנֹסֵב לָכֶם הַגְּבוּל

מִנֶּגֶב לַמַּעֲלָה עַקְרֵיבִים

וְעֵבֶר צִנָּה

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו מִנֶּגֶב לְקֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ

וַיֵּצֵא חֲצֵר־אֲדָר

וְעֵבֶר עֲצֻמָּה:

וְנֹסֵב הַגְּבוּל מֵעֲצֻמּוֹן נַחֲלָה מִצָּרִים

וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו הַיָּמָה:

כתיב
והיה

”למשה: זאת
הארץ

גבול דרום
פאת נגב

מדבר צין
גבול נגב

קצה ים המלח
ונסב הגבול

מעלה עקרבים

צנה

קדש ברנע

חצר אדר

עצמונה

נחל מצרים

הים

גבול מערב

הים הגדול

וּגְבוּל יָם
וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל
זֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל יָם:

גבול צפון

הר ההר
לבוא חמת
צדר
זפרונה
חצר עינן

וְזֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן
מִן־הַיָּם הַגָּדוֹל תִּתְּאוּ לָכֶם הָר הָהָר:
מִהָר הָהָר תִּתְּאוּ לְבֹא חֲמַת
וְהָיוּ תוֹצְאוֹת הַגְּבֹל צִדְרָה:
וַיֵּצֵא הַגְּבֹל זְפֹרְנָה
וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו חֲצֵר עֵינָן
זֶה־יְהִיָּה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן:

גבול מזרח

חצר עינן לשפמה
רבלה
כתף ים כנרת
הירדן
ים המלח
זאת הארץ

וְהִתְּאוּיֹתֶם לָכֶם לַגְּבוּל קְדָמָה
מִחֲצֵר עֵינָן שְׂפִמָּה:
וַיֵּרֶד הַגְּבֹל מִשְׁפֶּם
הָרְבֵּלָה מִקֶּדֶם לְעֵינָן
וַיֵּרֶד הַגְּבֹל
וּמִחָה עַל־כֶּתֶף יָם־כִּנְרֵת קְדָמָה:
וַיֵּרֶד הַגְּבוּל
הַיֵּרֶדְנָה
וְהָיוּ תוֹצְאוֹתָיו יָם הַמֶּלַח
זֹאת תִּהְיֶה לָכֶם הָאָרֶץ לַגְּבֻלָּתִיָּה סָבִיב:

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאֶמֶר

זֹאת הָאָרֶץ

אֲשֶׁר תִּתְּנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגֹרֶל

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמִּטּוֹת וַחֲצִי הַמִּטָּה:

כִּי לְקָחוּ

מִטָּה בְּנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם

וּמִטָּה בְּנֵי־הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם

וַחֲצִי מִטָּה מִנִּשְׁאָה לְקָחוּ נַחֲלָתָם:

שְׁנֵי הַמִּטּוֹת

וַחֲצִי הַמִּטָּה

לְקָחוּ נַחֲלָתָם

מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יְרֵחוֹ קְדָמָה מִזְרָחָה:

עבר הירדן
ציווי משה לישראל

זאת לט' וחצי מטות

ב' וחצי כבר לקחו

האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ

ראשי המנחילים

ראשי הנוחלים

אלעזר

יהושע

נשיאים

וידבר יהוה אל־משה לאמר:

פרשה קנג
(פתוחה)

אלה שמות האנשים

אשר ינחלו לכם את־הארץ

אלעזר הכהן

ויהושע בן־נון:

ונשיא אחד נשיא אחד ממטה

תקחו לנחל את־הארץ:

שמות נשיאי
המטות

יהודה

ואלה שמות האנשים

למטה יהודה

כלב בן־יפנה:

ולמטה בני שמעון

שמואל בן־עמיהוד:

למטה בנימין

אלידד בן־בסלון:

ולמטה בני־דן נשיא

בקי בן־יגלי:

לבני יוסף

כלב בן יפונה
שמעון

שמואל בן עמיהוד
בנימין

אלידד בן בסלון
דן

בקי בן יגלי
יוסף - מנשה

למטה בני-מנשה נשיא

חניאל בן-אפר:

ולמטה בני-אפרים נשיא

קמואל בן-שפטן:

ולמטה בני-זבולן נשיא

אליצפן בן-פרנך:

ולמטה בני-יששכר נשיא

פליטיאל בן-עוז:

ולמטה בני-אשר נשיא

אחיהוד בן-שלמי:

ולמטה בני-נפתלי נשיא

פרהאל בן-עמיהוד:

אלה אשר צוה יהוה

לנחל את-בני-ישראל בארץ כנען:

חניאל בן אפור
יוסף - אפרים

קמואל בן שפטן
זבולון

אליצפן בן פרנך
יששכר

פליטיאל בן עוז
אשר

אחיהוד בן שלומי
נפתלי

פרהאל בן עמיהוד
אלה

ערי הלויים ומגרשיהם

מצוות נתינת
ערים ומגרשים

וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה

פרשה קנד
(פתוחה)
פרק לה

בעֲרֶכֶת מוֹאָב

עַל־יַרְדֵּן יֶרֶחוֹ

לֵאמֹר:

מצוות הנתינה ללויים

צוֹ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וְנָתַנוּ לָלוֹיִם

מִנְחָלֹת אֲחֻזָּתָם עָרִים לְשִׁבְתָּ

וּמִגְרָשׁ לָעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם

תִּתְּנוּ לָלוֹיִם:

הערים לשבת

וְהָיוּ הָעָרִים

לָהֶם לְשִׁבְתָּ

מגרשים לבהמה

וּמִגְרָשֵׁיהֶם יִהְיוּ

לְבִהֶמָּתָם

וּלְרִכָּשָׁם

וְלִכְל חֵיתָם:

שיעורי וגבולות
המגרשים

וּמִגְרָשֵׁי הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָלוֹיִם

מִקִּיר הָעִיר וְחֹצֵצָה אֶלָּף אַמָּה סְבִיב:

1000 אמה

מידות מגרשי העיר

וּמִדָּתָם מִחוּץ לָעִיר

אֶת־פֶּאֶת־קֶדְמָה אַלְפִים בָּאַמָּה

וְאֶת־פֶּאֶת־נֶגֶב אַלְפִים בָּאַמָּה

וְאֶת־פֶּאֶת־יָם | אַלְפִים בָּאַמָּה

וְאֵת פֶּאֶת צָפוֹן אַלְפִים בָּאַמָּה

וְהָעִיר בְּתוֹךְ
זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרָשׁ הָעָרִים:

וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם

אֵת שְׁש־עָרֵי הַמִּקְלָט
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֶס שְׂמֵה הָרֶצַח

עֲלֵיהֶם תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר:

כָּל־הָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם
אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר
אֶתְהֶן וְאֶת־מִגְרָשֵׁיהֶן:

וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאַחֲזֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
מֵאֵת הָרֹב תִּרְבּוּ
וּמֵאֵת הַמַּעֲט תִּמְעִיטוּ
אִישׁ כְּפִי נִחְלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחִלוּ וְתֵן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם:

מספר הערים
ומקומם

שש ערי המקלט

מ"ב עיר

סך מ"ח

לפי ריבוי השבט

ערי מקלט

ערי מקלט

וַיֹּדְבֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

פרשה קנה

(פתוחה)

סדר לב

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם

כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן:

תקרו ערי מקלט

וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים

עָרֵי מִקְלָט תְּהִינָה לָכֶם

ונס רוצח

וְנָס שָׂמֵחַ רֹצֵחַ

מִכַּה־נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה:

מקלט מגואל

וְהָיוּ לָכֶם הָעָרִים

לְמִקְלָט מִגָּאֵל

וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ

עַד־עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לְמִשְׁפָּט:

מספר הערים ומקומם

וְהָעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנֶנּוּ

שש ערים

שִׁשׁ־עָרֵי מִקְלָט תְּהִינָה לָכֶם:

ג' בעבר הירדן

אֵת | שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנֶנּוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן

ג' בארץ כנען

וְאֵת שְׁלֹשׁ הָעָרִים תִּתְּנֶנּוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן

עָרֵי מִקְלָט תְּהִינָה:

לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגֵּר וְלַתּוֹשֵׁב בְּתוֹכָם

תְּהִינָה שִׁשׁ־הָעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט

לְנוֹס שָׂמֵחַ כָּל־מִכַּה־נֶפֶשׁ בְּשִׁגְגָה:

הרוצח בכלי
כלי ברזל

וְאִם-בְּכֵלִי בְרִזָּל | הִכָּהוּ וַיָּמָת

רֹצֵחַ הוּא

מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:

אבן יד

וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמָת

רֹצֵחַ הוּא

מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:

כלי עץ יד

אוֹ בְּכֵלִי עֵץ-יָד אֲשֶׁר-יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמָת

רֹצֵחַ הוּא

מוֹת יוֹמָת הָרֹצֵחַ:

גואל הדם ימית

גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת-הָרֹצֵחַ

בְּפָגְעוֹ-כִּי הוּא יִמָּתֵנוּ:

הרוצח בשנאה
שנאה וצדיה

וְאִם-בְּשִׂנְאָה יִהְיֶה

אוֹ-הַשְּׁלִיךְ עָלָיו בְּצָרִיחַ וַיָּמָת:

איבה

אוֹ בְּאִיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמָת

מוֹת-יוֹמָת הַמָּכָה

רֹצֵחַ הוּא

גואל הדם ימית

גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת-הָרֹצֵחַ

בְּפָגְעוֹ-כִּי:

הרוצח בשגגה
ועיר מקלט
בפתע

בלי צדיה

בלא ראות

ושפטו העדה

הצלת הרוצח מן
הגואל

רוצח היוצא מעיר
מקלט

במקלט עד מות הכהן

וְאִם־בִּפְתָּע בְּלֹא־אִיבָה הִדָּפוּ

או־הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל־כְּלֵי בְּלֹא צְדִיקָה:

או כָּל־אֶבֶן אֲשֶׁר־יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת

וַיִּפֹּל עָלָיו וַיָּמָת

וְהוּא לֹא־אוֹיֵב לוֹ

וְלֹא מִבְּקֵשׁ רֵעֵתוֹ:

וּשְׁפָטוּ הָעֵדָה

בֵּין הַמִּכָּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם

עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה:

וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת־הַרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם

וְהָשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה

אֶל־עִיר מְקַלְטוֹ

אֲשֶׁר־נָס שָׁמָּה

וַיָּשָׁב בָּהּ עַד־מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל

אֲשֶׁר־מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ:

וְאִם־יוֹצֵא יוֹצֵא הַרֹצֵחַ

אֶת־לִגְבוֹל עִיר מְקַלְטוֹ

אֲשֶׁר יָנוֹס שָׁמָּה:

וּמִצָּא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם

מִחוּץ לִגְבוֹל עִיר מְקַלְטוֹ

וְרֹצֵחַ גֹּאֵל הַדָּם אֶת־הַרֹצֵחַ

אֵין לוֹ דָם:

כִּי בְּעִיר מְקַלְטוֹ יָשָׁב

עֲדֹמֹת הַכְּהֵן הַגָּדֹל
וְאַחֲרֵי מוֹת הַכְּהֵן הַגָּדֹל
יָשׁוּב הָרִצַּח אֶל-אֶרֶץ אַחֲזָתוֹ:
וְהָיוּ אֱלֹהִים לָכֶם לַחֲקֵת מִשְׁפָּט
לְדֹרֹתֵיכֶם
בְּכָל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם:

כָּל-מִכַּה-נֶפֶשׁ
לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת-הָרִצַּח
וְעַד אֶחָד לֹא-יַעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת:
וְלֹא-תִקְחוּ כֶּפֶר לְנֶפֶשׁ רִצַּח
אֲשֶׁר-הוּא רָשָׁע לְמוֹת
כִּי-מוֹת יוּמָת:
וְלֹא-תִקְחוּ כֶּפֶר לְנוֹס אֶל-עִיר מְקֻלָּטוֹ
לָשׁוּב לִשְׁבֹּת בְּאֶרֶץ עֲדֹמֹת הַכְּהֵן:
וְלֹא-תַחְנִיפוּ אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ
כִּי הָדָם הוּא יַחְנִיף אֶת-הָאָרֶץ
וְלֹא-אֶרֶץ לֹא-יִכְפֹּר לְדָם אֲשֶׁר שָׁפַךְ-בָּהּ
כִּי-אִם בְּדָם שָׁפְכוּ:
וְלֹא תִטְמֵא אֶת-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ
אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ

חוקת משפט

משפט הרוצח
עדים

עד אחד

כופר למזיד

כופר לשוגג

ולא תחניפו את
הארץ

ולא תטמאו את
הארץ

הנחלת הארץ [ב] מצוות ערבות מואב • ערי מקלט

כִּי אֲנִי יְהוָה שׁוֹכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

הסבת נחלה

דברי ראשי
האבות

פרשה קנו
(פתוחה)
פרק לו

וַיִּקְרְבוּ רָאשֵׁי הָאָבוֹת
לְמִשְׁפַּחַת בְּנֵי-גִלְעָד
בֶּן-מְכִיר
בֶּן-מְנַשֶּׁה
מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי יוֹסֵף
וַיַּדְבְּרוּ
לִפְנֵי מֹשֶׁה
וּלְפְנֵי הַנָּשִׂאִים
רָאשֵׁי אָבוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיֹּאמְרוּ

אֶת-אַדְנֵי צִנֹּה יְהוָה
לָתֵת אֶת-הָאָרֶץ בְּנַחֲלָהּ בְּגוּרָל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאַדְנֵי צִנֹּה בִּיהוָה
לָתֵת אֶת-נַחֲלַת צֶלְפָּחָד אָחִינוּ לְבָנֹתָיו:
וְהָיוּ לְאַחַד מִבְּנֵי שְׁבֹטֵי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים
וְנִגְרָעָה נַחֲלָתוֹ מִנַּחֲלַת אֲבֹתָיו
וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
וּמִגֵּרָל נַחֲלָתוֹ יִגָּרַע:

וְאִם-יְהוָה הִיבִיל לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
וְנוֹסְפָה נַחֲלָתוֹ
עַל נַחֲלַת הַמָּטָה אֲשֶׁר תִּהְיֶינָה לָהֶם
וּמִנַּחֲלַת מָטָה אֲבֹתָיו

משפחת גלעד: יי
ציוה לתת את נחלת
צלפחד לבנותיו

יהיו לנשים ונגרעה
נחלתן

ביוכל תנוסף הנחלה
לשבט אחד

יגרע נחלתן:

מצות משה על
פי ה'

וַיֵּצֵא מֹשֶׁה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל־פִּי יְהוָה לֵאמֹר

כֵּן מַטֵּה בְנֵי־יוֹסֵף דְּבָרִים:

זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לְבָנוֹת צִלְפַּחַד לֵאמֹר

בנות צלפחד ישאו
ממשפחת אביהם

לְטוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים

אֲךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים:

ולא תסב נחלה

וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֵּה אֶל־מַטֵּה

כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

כל בת יורשת נחלה

וְכָל־בֵּת יִרְשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְאַחֵד מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהַ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה

שלא תסב נחלה

לְמַעַן וִירָשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו:

וְלֹא־תִסָּב נַחֲלָה מִמַּטֵּה לְמַטֵּה אֲחֵר

כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

קיום המצוה

כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה

כֵּן עָשׂוּ בָנוֹת צִלְפַּחַד:

היו לנשים לבני
דודיהן

וְתִהְיֶינָה

מַחֲלָה

תְּרִצָּה

וְחֻגְלָה

וּמִלְכָּה

וְנָעָה

בְּנוֹת צִלְפָּחָד

לְבָנֵי דִדְיָהוּן לְנָשִׁים:

מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי-מִנְשֶׁה בֶן-יִיסָקָף הָיוּ לְנָשִׁים

וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל-מִטָּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן:

אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד-מֹשֶׁה אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ:

ותהי נחלתן

סיום מצוות
ערבות מואב

הפטרת מטות מסעי

דברי ירמיהו

פרשה ז (פתוחה)

שָׁמְעוּ דְּבַר־יְהוָה בֵּית יַעֲקֹב וְכָל־מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל:
כֹּה | אָמַר יְהוָה

מִה־מִּצְאוֹ אֲבוֹתֵיכֶם בִּי עוֹל
כִּי רָחֳקוּ מֵעָלַי וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי הַחֶבֶל וַיַּהֲבִלוּ:
וְלֹא אָמְרוּ
אֵיךְ יְהוָה

הַמַּעֲלָה אֶתְנִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הַמּוֹלִיד אֶתְנִי בְּמִדְבָּר
בְּאֶרֶץ עֲרֶבָה וְשׁוּחָה
בְּאֶרֶץ לֹא־עֵבֶר כֹּה אִישׁ
וְאֵבְיָא אֶתְכֶם אֶל־אֶרֶץ הַכְּרָמַל
וַתִּבְאוּ וַתִּטְמְאוּ אֶת־אֶרְצִי
הַכְּהֻנִּים לֹא אָמְרוּ אֵיךְ יְהוָה
וַתִּפְשִׁי הַתּוֹרָה לֹא יָדְעוּנִי
וַהֲרָעִים פָּשְׁעוּ בִּי
וַהֲנַבְּאִים נִבְּאוּ בִּבְעַל
וַאֲחֵרֵי לֹא־יִזְעָלוּ הִלְכוּ:

לִכֹּן עַד אָרִיב אֶתְכֶם נֹאס־יְהוָה וְאֶת־בְּנֵי בְנֵיכֶם אָרִיב:
כִּי עֲבָרוּ אֲנִי כְּתִימִים וְרָאוּ וְקָדַר שִׁלְחוּ וַהֲתַבּוֹנְנוּ מָאֹד
וְרָאוּ הֵן הִיטָה כְּזֹאת:
הַחִימִיר גּוֹי אֱלֹהִים
וְהִמָּה לֹא אֱלֹהִים
וְעַמִּי הַמִּיר כְּבוֹדוֹ בְּלֹא יוֹעִיל:

שְׁמוֹ שָׁמַיִם עַל־זֹאת
וְשַׁעְרֵי חֲרֵבֵי מֵאֵד
נֶאֱמַר יְהוָה:
כִּי־שָׁתִים רַעוֹת עָשָׂה עִמִּי
אֲנִי עֲזָבֹוּ מְקוֹר | מַיִם חַיִּים
לְחֹצֵב לָהֶם בְּאֵרוֹת בְּאֵרֹת נְשֻׁבִּים
אֲשֶׁר לֹא־יִכְלוּ הַמַּיִם:

הַעֲבֹד וְשִׂאֵל
אִם־יֻלֵּד בֵּית הוּא
מִדּוּעַ הָיָה לְבֹד:
עָלוּ וְשִׁאֲגוּ כְּפָרִים
נִתְּנוּ קוֹלָם
וַיִּשְׁתִּיתוּ אֶרְצוֹ לְשִׁמָּה
עָרֵיו נִצְתּוּ מִבְּלִי יִשָּׁב:
גַּם־בְּנֵי־נָף וְתַחֲפָנְחָס
יִרְעוּד קֹדֶקֶד:

הָלוֹא־זֹאת תַּעֲשֶׂה־לָּךְ
עֲזֹבֶךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בָּעֵת מוֹלֶכֶךָ בְּדֶרֶךְ:
וְעַתָּה מִה־לָּךְ לְדֶרֶךְ מִצָּרִים לְשִׁתּוֹת מִי שְׁחֹר
וּמִה־לָּךְ לְדֶרֶךְ אֲשׁוּר לְשִׁתּוֹת מִי נָהָר:
תִּסְרָךְ רַעֲתֶךָ
וּדְעִי וְרֵאִי
וּמִשְׁבֹּתֶיךָ תִּזְכָּרְךָ
כִּי־רַע וְכֹר עֲזֹבֶךָ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
וְלֹא פָחַדְתִּי אֵלַיִךְ
נֶאֱמַר־אֲדַנִּי יְהוָה צְבָאוֹת:

כִּי מַעוֹלָם שִׁבְרַתִּי עָלֶיךָ
וְתֹאמְרִי
נִתְּקַתִּי מִסְרוֹתֶיךָ

לֹא אֶעֱבֹר אֶעֱבֹר

וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן

כִּי עַל־כָּל־גִּבְעָה גְבוּהָהּ

אֶת צִעָה זָנָה:

כָּל־זֶרַע אֲמַת

סוּרֵי הַגֶּפֶן נִכְרִיָּה:

וְתַרְבִּי־לָךְ בְּרִית

וְאֶנְכִי נִטְעֶתִיךָ שׁוֹרֶק

וְאִידֶּךָ נִהַפְכָתָ לִי

כִּי אִם־תִּכְבְּסִי בְּתֹתֶר

נִכְתָּם עֹנֶךָ לִפְנֵי

נָאִם אֲדֹנִי יְיָהוָה:

אִידֶּךָ תֹאמְרִי

אַחֲרֵי הַבָּעִלִּים לֹא הִלַּכְתִּי

דָּעִי מַה עָשִׂיתִי

מִשְׁרַכַת דְּרָכֶיהָ:

בָּאוֹת נִפְשָׁה שְׂאֵפָה רוּחַ

בְּחֹדֶשָׁה יִמְצְאוּנָה:

לֹא נִטְמַאתִי

רְאֵי דְרָכְךָ בְּנֹאֵם

בְּכֶרֶה קָלָהּ

פָּרָה | לִמֹּד מִדְּבָר

תִּאֲנַתָּה מִי יוֹשִׁיבָנָהּ

כָּל־מִבְקֶשֶׁיהָ לֹא יִיעָפוּ

וּגְרוּנְךָ מִצְמָאָהּ

וְאַחֲרֵיהֶם אֵלֶיךָ:

מִנְעִי רִגְלְךָ מִיַּחֲף

וּתֹאמְרִי נוֹאֵשׁ

לֹא כִי־אֶהְבֶּתִי זָרִים

כִּן הִכִּישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל

הִמָּה מַלְכֵיהֶם שְׂרִיָּהֶם וְכַהֲנֵיהֶם וְנָבִיאֵיהֶם:

וְלֹאֲכֹן אֶת יִלְדֹתֶנּוּ

אֲמָרִים לַעֲץ אָבִי אֶתָּה

כִּי־פָנּוּ אֵלַי עֶרְף וְלֹא פָנִים

וּבִעַת רַעְתָּם וְאֲמָרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנּוּ:

וַאֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לָּךְ
 יָקוּמוּ אֲסִיּוֹשֵׁי עֹדֶךָ בְּעֵת רַעְתָּךְ
 בִּי מִסֵּפֶר עֲרִיד הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה:

כאן מדלגים

ח (סתומה)

לְמַה תְּרִיבוּ אֵלֹי כְלָכֶם פְּשִׁעֵתֶם בִּי נְאֻם־יְהוָה:
 לִשְׂוֹא הִכִּיתוּ אֶת־בְּנֵיכֶם מוֹסֵר לֹא לִקְחוֹ
 אֲכָלָה חֲרָבְכֶם נְבִיאֵכֶם כְּאִרְיָה מִשְׁחִית:
 הֲדוּר אַתֶּם רְאוּ דְבַר־יְהוָה
 הַמִּדְבָּר הָיִיתִי לְיִשְׂרָאֵל אִם אֶרֶץ מִאֲפֵלִיָּה
 מְדוּעַ אָמְרוּ עָמִי רְדֹנוּ לֹא־נִבְּאָ עוֹד אֵלֶיךָ:

הַתִּשְׁכַּח בְּתוֹלָה עֲדִיָּה כְּלָה קִשְׁרִיָּה
 וְעָמִי שִׁכְחוּנִי יָמִים אֵין מִסֵּפֶר:
 מִה־תִּיטֹבֵי דְרָכָךְ לִבְקֹשׁ אַהֲבָה לִכֵּן גַּם אֶת־הָרַעוֹת
 לַמִּדְּרֹת אֶת־דְּרָכְךָ:
 גַּם בְּכִנְפֶיךָ נִמְצְאוּ דָם נִפְשוֹת אֲבִיוֹנִים נְקִיִּים לֹא־
 בְּמַחְתֶּרֶת מְצֵאתִים כִּי עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 וַתֹּאמְרוּ

כִּי מָנִיתִי אֵךְ שָׁב אִפּוֹ מִמֶּנִּי
 הִנֵּנוּ נִשְׁפָּט אוֹתָךְ עַל־אֲמָרְךָ לֹא חָטָאתִי:
 מִה־תִּזְלִי מֵאֵד לִשְׁנוֹת אֶת־דְּרָכְךָ
 גַּם מִמַּצְרִים תִּבְשִׂי כְּאִשֶּׁר־בָּשֶׁת מֵאֲשׁוּר:
 גַּם מֵאֵת זֶה תִּצְאֹ וְיִדְּדֶךָ עַל־רֹאשְׁךָ
 כִּי־מֵאֵס יְהוָה בְּמִבְטְחֶיךָ וְלֹא תִצְלִיחִי לָהֶם:

פרק ג

לֹאֲמֹר

הֲוֵי יִשְׁלַח אִישׁ אֶת־אִשְׁתּוֹ
וְהִלְכָה מֵאִתּוֹ וְהִיְתָה
לְאִישׁ־אַחֵר

הַיֹּשֵׁב אֵלֶיהָ עוֹד הֲלוֹא חֲנוּף תַּחֲנוּף הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְאַתָּה זֹנִית רָעִים רַבִּים וְשׁוֹב אֵלַי נָא־יְיָהוָה:
שְׂאִי־עֵינֶיךָ עַל־שָׂפוֹם וּרְאִי אֵיפֹה לֹא שָׁכַבְתָּ
עַל־דְּרָכִים וְשָׁכַבְתָּ לָהֶם כַּעֲרֹבִי בַּמִּדְבָּר וְתַחֲנוּפִי אֶרֶץ
בְּזִנוֹתֶיךָ וּבְרַעֲתֶיךָ:

וַיִּמְנְעוּ רַבִּים וַיִּמְלְקוּשׁ לֹא הָיָה
וַיִּמְצֵחַ אִשָּׁה זֹנוֹת הָיָה לָךְ מֵאַנֶּתֶת הַכָּלָם:

אשכנזים מדלגים לפסוק זה

הֲלוֹא מֵעַתָּה קִרְאת לִי אָבִי
אֱלֹהִי נַעֲרִי אֶתָּה:
עד כאן

הַיֹּנְטֹר לְעוֹלָם
אִם־יֹשְׁמֵר לְנֶצַח
הֵנָּה דְּבַרְתָּ
וַתַּעֲשֵׂי הָרַעוּת וַתַּוְכַּל:

פרשה יב (סתומה)

ד

ספרדים מדלגים לכאן

אִם־תָּשׁוּב וּשְׂרָאֵל | נָא־יְיָהוָה אֵלַי תָּשׁוּב
וְאִם־תִּסָּר שְׁקִינֶיךָ מִפָּנַי וְלֹא תִגִּיד:
וְנִשְׁבַּעְתָּ חִי־יְיָהוָה בְּאֵמַת בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה
וְהִתְבָּרְכוּ בּוֹ גּוֹיִם וְכוּ וַתְּהַלְלוּ:

